

Առաջօր Գարնային

Եգեմ բերկրեալ դրախտին նըկար գեղանի
Լորարչական գըթոցն ի գիրկ թէ ծնանի,
Վերքն ի դարման անմահ տընկոց դապը զուարթուն
Պըսակազարդ մեզ յօրինեն նոր գարուն :

Ողջոյն ընդ քեզ, ո՛ր ցանկալիդ անոյշ հիւր,
Ողջոյն որ դաս պարածածուկ ի գեղ բիւր
Օտրկրիս թառամ՝ զուարթածաղիկ ի շրպար՝
Փըթթել զայտեր, ո՛ր պատանեակ բերկրարար :

Կանաչ թէ խոտ ախորժ ի քիմն է խաշին,
Բզմօր պանդուխտ ձագուց երամ լալագին
Թէ զգարձն ի բոյն հայցէ յանմեղ ի մընչիւն,
Թող քեզ որդեակք օն լինիմք մեք եւ բնութիւն :

Ի գիրդ շըրթանց գարնայնոյդ բոյր քաղցրասիւք՝
Տան դույթ ի վեր լի խայտանաց իմ ոգիք .
Կայծ մ' ի ցընցղոցդ եւ յիս հատեալ ջինջ նըշոյլ,
Աըրտիս սընան ի մարդ՝ կարմիր վարդից հոյլ :

Պերեալ աչացս ընդ այգս այգուն ի հրավառ
Երկնից ճակատ եւ յերփնագեղ ի յաշխարհ, —
Թէպէտ յաղէտս առէչք կենաց մեր հիւսկէն՝
Լալ, ո՛հ, գոչեմ, անձինքս ի սպառ եղուկք չեն : —

Լճա լուսոյ վարսից նախ ծայրք ծիրանի,
() Թոց ոսկի սըփռեալ ելիցն արքենի .
Համր են բընաւք . իսկ ի հրաւէր նազելոյն
Սեղմիկ օդոյ եւեթ ընտրեալ շունչ ցածուն :

Ինք ոսկեհուն ճաճանչաւէտ պատանին
Ողջոյն սիրոյ բերող հանուրց խընդագին,
Պայ շնորհատուր էից վայելս աննըման
Պեղաճեմեալ տեսիլ պարկեշտ սուղ վայրկեան :

Պեղ անարատ, զի քան զոսկի զմինչ այն սուրբ,
Եւ յոր ի բովս գիտէ շանալ կիզող հուրք :
Ոչ թէ թափիչք յայն դէմն, ո՛հ, փայլ յաւելին .
Սերունդ սա վեհ չըքնաղ մըտաց Լորարչին :

Յականողեաց իւր լուսալիր ցոլք պայծառ
Շուշան բոսոր, քըրքում՝ երկնից ի կամար

Եւ մանիշակ , վարդ եւ յակինթ Թօթափի .
Ո՛վ բուրաստան , զերծ ի խայթից տատասկի :

Բայտ սաւառնել բոցոյ կառացն ի յայեր՝
Յըսպիտակ ձոյլ հին գազաթանց ապալեր
Պրոշմ ըզպատկեր իւր հարկանէ զհրաշագեղ .
Յալեացն ի ծովիս կայտուն աշխոյժ բիբբ աչեղ :

Նոյն եւ Թըփոցն ի ժապաւէնս տերեւեալ
Օ խարտեաշ գանգուրս դեղձան շողիցն իւր խառնեալ ,
Շալ ծալ ի սփիւռ ծաւալէ 'նդ ձոր եւ մարմանդ
Օ երդ ողկուղի սաթք ի կախ յանդ արգաւանդ :

Սարգարտայեռ տարափ շաղին հոյզ հեզիկ
Շաղկին աչաց տըւեալ քընքուշ համբուրիկ ,
Օ երդ որ առ մեզ այց արտասուաց խընդութեան ,
Երկրի սին փառքըն վերամբարձ յոտին կան

Պըճնեալ ի քօղ ցօղասուն՝ Թունդ ի սըրտին
Հիւրընկալել զգարնանազուարճ սիրելին .
Ո՛վ զըրկախառն այն ողջունից քաղցրութեան ,
Ում խանդակաթքն եւեթ ի սէր սերտ ըզգան :

Շուք իրանաց շապիկս արկեալ ձիւնաթոյր
Շառք մըրգաւէտ՝ ի շնորհալի բնիկ սընգոյր ,
Փափուկ յունիցն ի հեշտալուր սօսաւին՝
Շըթանցն յաղու Թըռչի բուրեան լուռ աւին :

Օ ով վըտակացն ականակիտ խոխոջել
Օ ըւարթ կայթիւք ոստոստելով ի դոփել՝
Վաղցր ի կարկաջ տարփից մըրմունջ հարկանեն
Թիւ բնաւ ի սէր ոչ ոք յաղթող մեզ աստէն :

Նըւագածու ազգ ազգ հաւուց պարաւոր
Ի ներդաշնակ երգոց ճըճուեն ի յողոր . —
Բարեաւ գալուստդ , ո՛ր գարնային առաւօտ ,
Ո՛վ որ հենուսըդ խանձարրոց մեր զնարօտ : —

Բնիշատակ ժանտ խըստութեանց ձմերանի
Օ եղուն ի ժմիտ բնութիւնն համայն ծիծաղի .
Պարք հարսանեաց արդեօք անցեալք ի հանդէս .
Ո՞վ վայելուչն այն հարսնացու՝ գողջիք մեզ :

Կեցէք , ո՛ր այգ , ո՛ր համագոյք , ո՛վ գարուն ,
Հաշեալ սըրտից դուք մըխիթար ընդասուն :